

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Coboară Domnul cu sfinții Săi. Coboară Domnul pe pământ, în sărbătoare de cer nou și de pământ nou, loc al dreptății Domnului. Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele coborârii Mele peste grădina cuvântului Meu ca să Mă fac cuvânt peste pământ. Eu sunt glasul trâmbițării celui de al șaptelea înger, după cum este scris despre Mine în Scripturi. Nici o taină nu mai este de lucrat. Eu sunt Cel ce săvârșesc taina pentru care M-am născut din Tatăl și din Fecioară, Om, ca să fie Dumnezeu văzut de oameni, și să creadă oamenii în Mine și să prindă viață și credință și adevăr.

Sunt cu sfinții și cu Maica Mea Fecioară și grăiesc pentru poporul Meu, cu duh de sărbătoare grăiesc. De mai bine de două mii de ani s-a născut pe pământ mama Mea. Ea a venit între oameni ca rod al Tatălui Meu, și ca rod al rugăciunii celor ce au născut-o pe ea.

O, copilașule, poporul copilaș, să știi, poporul Meu, că ori de câte ori are Dumnezeu de împlinit tainele Lui peste pământ, atunci se nasc pe pământ oameni credincioși care se roagă Domnului ca să îplinească peste oameni făgăduințele Sale care se împlinesc la rugăciunea omului lui Dumnezeu. Așa s-au rugat cei ce au născut-o pe mama Mea, iar proorocul Zaharia, arhiereu la templul Domnului, a împlinit lucrarea făgăduințelor lui Dumnezeu și a luat pe copila cea făgăduită Domnului de către părinții ei, și a dus-o înaintea Domnului pentru ca să fie ea Fecioara din care Se va naște Cel promis prin prooroci, Dumnezeu Cuvântul. Arhiereul Zaharia era proorocul Domnului, care păstra în inima lui cea credincioasă taina plinirii vremurilor, pe Hristosul Domnului, Cel Care avea să Se nască din Fecioară și să fie de mântuire pentru lumea cea stricată prin păcat.

Avea trei ani Măicuța Mea, și părinții ei au dat-o Domnului. Ea a crescut înaintea Domnului și a împlinit Domnul prin ea Scriptura proorocului Isaia care spune: *«Iată, Fecioara va zămisli și va naște Fiu, și I se va pune numele Emanuel; și Fiul Se va hrăni cu lapte și cu miere până în vremea când va ști să pedepsească răul și să arate binele»*. Nimeni n-a putut pe vremea aceea să împiedice împlinirea planului lui Dumnezeu, și el s-a împlinit, iar sfaturile oamenilor nu s-au împlinit, după cum este scris: *«Înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci orice planuri veți face vor fi risipite, și hotărârile voastre nu se vor împlini, căci cu noi este Dumnezeu»*. Amin.

O, copilașii Mei de azi! Eu cu voi Îmi împlinesc tainele Mele, și țin mâna Mea cea puternică peste voi și vă spun: cei necredincioși numesc uneltire împlinirea lucrării Mele prin cuvânt, dar voi fiți tari și credincioși, ca să nu slăbiți spre căile acestui neam necredincios. Voi să nu socotiți uneltire ceea ce neamul acesta socotește uneltire. Voi să nu vă temeți de ceea ce ei se tem. Nu vă înfricoșați, fiilor, și stați înaintea Sfântului Domnului și de El să vă înfricoșați și pe El să-L socotiți sfânt, că El este pentru voi cort sfânt, iar pentru cei necredincioși El este piatră de încercare, stâncă de poticnire, și iată, mulți se poticnesc și cad și se sfărâmă și stau prinși în cursa robiei, căci Eu, Domnul, am pecetluit taina Mea cu voi numai pentru voi, că sunteți credincioși, amin, și sunteți ucenicii Mei, amin, și sunteți fiii Mei. Amin, amin, amin.

Zaharia arhiereul Domnului, proorocul Domnului a împlinit Scriptura tainei cea ascunsă din veac, taina cea despre Fecioara care va naște pe Dumnezeu. El a fost credincios și a împlinit lucrarea lui Dumnezeu și a avut grijă sfântă de Fecioara care avea să nască pe Domnul, pe Fiul Tatălui, Domnul peste pământ, Domnul adevărat. Iar în vremea aceasta iarăși am avut oameni credincioși pentru lucrarea nașterii cuvântului Meu din Tatăl, căci Tatăl a lucrat și a născut-o pe Verginica și a pus lângă ea pe cei credincioși, și din aceștia s-au născut ucenici din ucenici, fii ai lui Dumnezeu, și Domnul Cuvântul Se naște pe pământ cuvânt și adună prin glasul trâmbiței a

șaptea pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi precum este scris. Eu sunt pentru voi cort sfânt, iar pentru cei necredincioși sunt piatră de încercare și stâncă de poticnire și mulți se poticnesc și cad și se sfărâmă și stau prinși în cursa robiei.

Vin la tine, poporul Meu cel drag, vin cu duh de sărbătoare și îți întăresc credința și te cuprind în duhul mângâierii și te cuprind în duhul mamei Mele, Maică și Fecioară, biserică a Mea între oameni. Amin.

– O, Fiule ceresc, Fiul meu iubit, prin Care eu am binevoit să-Ți fiu cort, să-Ți fiu biserică, în care să Te sălășluiești, și din care să ieși spre cei pierduți ca să-i cauți și să le dai înapoi pe cele pierdute! O, Fiule Emanuel, iată și poporul Tău, care s-a făcut pentru Tine casă, și cort, și biserică Ție, Fiule Cuvântule.

Eu am fost primită pruncă în templul cel făcut de oameni ca să mă fac apoi biserică Ție, Fiule al Tatălui, și ca să știe oamenii unde este locașul Tău și unde să-Ți facă ei Ție locaș, Fiule fără de locaș. Când m-am lăsat eu Ție biserică și când ai ieșit spre oameni, oamenii nu știau că Tu ești taina omului cel nou, Om ieșit din om, dar eu păstram în inimioara mea toată taina mea și a Ta, pe care o știam din Scripturi, după cum mă învățase Zaharia, arhiereul Domnului, rudenia mea. Așa și poporul Tău, Tu și pruncii Tăi, după cum a proorocit Isaia. Așa e și acum. Oamenii nu știu că poporul Tău acesta Te-a primit pe Tine și s-a lăsat Ție cort, și biserică s-a făcut Ție, ca să știe oamenii ce înseamnă locaș al Tău și biserică a Ta cu oamenii. Oamenii de pe pământ știu altfel, că așa i-au învățat păstorii lor. Oamenii știu că biserică înseamnă o zidire din piatră sau din cărămidă în care se adună ei pentru obiceiurile creștinești prin care ei se botează și se cunună și se curăță și se înmormântează și se pomenesc de către preot. Toate au rămas numai obiceiuri, Fiule, căci oamenii nu-și ridică inima spre Tine prin obiceiurile acestea. Biserică înseamnă omul care Te poartă pe Tine în el trup și cuvânt. Biserică înseamnă fiii Tăi cei sfinți laolaltă în numele Tău, dar oamenii nu știu adevărul.

Plâng de mila oamenilor, dar plânsul meu e pe sfârșite, că oamenii nu întind mâinile spre Tine, Fiule dătător de viață. Dar pe poporul Tău cel fiu al Tău îl cuprind în duhul mângâierii și îl îndemn la iubire pentru Tine, Fiule dulce. Îți doresc iubirea cea sfântă a fecioarelor și a feciorilor. Îți doresc iubirea tuturor celor ce sunt, și a celor ce vor fi ai Tăi. Îți doresc, Fiule îndurerat, mângâierea cea de la cei mai mici ai Tăi. Îți doresc, Fiule înlăcrimat, bucuria venirii Tale cea văzută la poporul Tău care Te așteaptă ca pe un Mire din cer. Îți doresc venirea, Fiule venit cuvânt peste cei credincioși. Amin.

O, iubiților din cer, o, sfinților și îngerșilor! Mângâiați, mângâiați pe poporul cel fiu al Fiului meu, că așa zice Domnul: «Vârșă-voi pacea Mea peste el ca un fluviu; vârșă-voi slava neamurilor de pe pământ ca un șuvoi peste Ierusalim, iar pruncii lui vor fi dezmiertați la sân, și pe genunchi dezmiertați, așa cum mama își mângâie pe fiii ei, iar inima și trupul lor vor tresări și vor odrăsli ca iarba cea fragedă». Domnul, Cel Care S-a vestit pe Sine, și pe mine, mama Sa, prin Isaia proorocul, Acela este Cel ce te-a vestit și pe tine, poporul mângâiat de Duhul Său Cel mângâietor, după cum este scris: «Lua-va Domnul înțelepciunea de la înțelepți, și o va vesti pruncilor Săi cei din urmă, care vor fi mângâiați de Duhul Sfânt». Amin, amin, amin.

– O, poporul fiu, am coborât peste tine duh de mângâiere, duh de sărbătoare, și ți-am întărit credința cea pentru Scripturi, fiule scump. Duhul mamei Mele te-a mângâiat cu duhul nădejdi și al credinței și al dragostei de Dumnezeu. Duhul sfinților te-a mângâiat prin cuvântul mamei Mele. Duhul Meu Cel Sfânt te mângâie și te poartă de mână pe tine, cel mai mic al poporului sfânt, căci după patruzeci de ani de mângâiere Eu odrăslesc popor nou, căci am fii tari și credincioși, care Mă nasc pe Mine cuvânt pentru fii. Eu vin cuvânt din cer pe pământ, vin pe nori până deasupra ieslei Mele de naștere a cuvântului Meu.

Tată, Îți mulțumesc pentru acest popor pe care Mi l-ai dat din lume, căci lumea nu iubește ce este al Tău, dar Eu îi iubesc, și Îmi ridic glasul înaintea Ta și Te rog pentru ei, pentru mărirea credinței lor Te rog. Pentru mărirea staturii lor întru Mine Te rog, Tată. Voiesc să fac cu ei

Scriptură văzută a venirii Mele. Te rog pentru ei, Tată. Împlinește-Te cu Mine în ei, Tată. Ei să scadă în ei și să cresc Eu în ei, Tată. Te rog pentru statura lor întru Tine și întru Mine. Te rog, Tată, pentru statura Ta și a Mea întru ei, bunule Tată. Te rog pentru dor sfânt în ei, pentru cer sfânt în ei, pentru Duh Sfânt în ei Te rog. Vremea e rea și grea. Vremea e moarte peste oameni. Te rog pentru cei mai mici ai Tăi și ai Mei. Te rog, Tatăl Meu, să Te slăvești în ei cu slava Mea pe care am avut-o la Tine mai înainte de întemeierea lumii, căci Eu, lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac l-am săvârșit, Tată. Am arătat numele Tău celor ce Mi i-ai dat din lume, că ai Tăi erau, și ei au cunoscut că toate câte Mi-ai dat pentru ei sunt de la Tine, Tată, și ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat, crezând că de la Tine vin și că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat cuvântul Tău, dar lumea îi urăște, pentru că ei nu sunt ai lumii, și sunt ai Tăi și ai Mei, Tată. Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău, căci Cuvântul Tău este adevărul Tău, și este Fiul Tău.

O, dar nu numai pentru aceștia Te rog, Tată. Te rog și pentru cei ce cred, și pentru cei ce vor crede în Tine și în Mine prin cuvântul lor, prin mărturisirea lor, Tată, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis la ei, căci slava pe care Mi-ai dat-o Tu pentru ei, Eu le-am dat-o lor, ca să fie ei una precum Noi una suntem, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis la ei și că i-ai iubit pe ei precum M-ai iubit pe Mine de M-ai trimis la oameni cum i-ai trimis și pe ei. Iar Eu voiesc ca unde sunt Eu, să fie și ei, ca să privească mărirea Mea cea de la Tine, că Tu pe Mine M-ai iubit mai înainte de întemeierea lumii, dar lumea pe Tine nu Te-a cunoscut, Tată drept, ci Eu Te-am cunoscut, iar aceștia micuți ai Tăi au cunoscut că Tu M-ai trimis. Eu le-am arătat numele Tău, și îl voi arăta mereu, ca iubirea cu care Tu M-ai iubit să fie în ei, și cu Mine în ei. Amin, amin, amin.

– O, Fiule dulce, pentru mărirea credinței lor Te-am ascultat. Amin. Pentru mărirea staturii lor întru Tine Te-am ascultat, Fiule al Meu. Amin. Pentru Scriptura venirii Tale, pentru dor sfânt în ei, pentru cer sfânt în ei, pentru Duh Sfânt în ei Te-am ascultat. Amin. Pentru cei ce cred în Mine și în Tine prin ei Te-am ascultat. Amin. Pentru cei ce vor crede prin cuvântul lor Te-am ascultat și Te voi asculta ca un Tată drept cu Tine, Fiule și Adevărul al Meu. Amin, amin, amin.

– O, binecuvântat să fii de Tatăl Meu și de Mine, Fiul Tatălui, și de mama Mea Fecioară și de toți sfinții și îngerii, poporule mititel.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, voiesc ca unde sunteți voi să fiu și Eu cu voi, și să priviți mărirea Mea cea de la Tatăl, căci Tatăl M-a iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii, dar lumea nu L-a cunoscut pe Tatăl, ci Eu L-am cunoscut, iar voi ați cunoscut și voi, ați cunoscut că Tatăl M-a trimis, și Eu vă arăt numele Tatălui Meu și vi-l voi arăta mereu, ca iubirea cu care Tatăl M-a iubit, să fie în voi, și să fie cu Mine în voi. Amin, amin, amin.

21-11/04-12-1997